FOOTBALL

România a învins R. C. Strassbourg cu 5-1 (4-1)

Un scor exagerat. Jocul echipei române nu trebuie să creeze optimism. Oaspeţii au fost o frumoasă surpriză

Cu jocul de eri, programul de pregătire al echipei naţionale a fost încheiat. Marţi dimineaţa, jucătorii pe cari comisiunea de selecţie şi biroul federal îi vor fi găsit buni pentru Balcaniadă, vor pleca la Sofia.

Aşa dar, am intrat în febra cupei balcanice.

Şi am putea adăuga: Bine că s'a terminat, bine că s'a pus însfârşit punct frazeologiei care a fost programul de selecţie.

Căci (acum cel puţin a putut-o constata toată lumea) ne-am agitat trei săptămâni încheiate pentru a ajunge la o CONCLUZIE care este identică cu ANTICIPAREA noastră: s'a constatat că oamenii cei mai indicaţi să ne reprezinte la Balcaniadă sunt aceiaşi pe cari s'a contat şi în trecut. Iar toţi ceilalţi toate speranţele de care s'a făcut caz, au rămas încă speranţe. Cu o singură excepţie: MUNTEANU de la Cluj care atât Joi cât şi eri la Onef, şi-a pus în umbră toţi contracandidaţii.

S'a ajuns deci, după săptămâni de agitaţii, după ore de penibilă enervare, acolo de unde s'a plecat.

Chiar şi în ce priveşte publicul, care a rămas la fel de pasionat pentru trial, pentru tot ce este în legătură directă sau vag indirectă cu «naţionala».

Aceiaşi înfierbântaţi 10—15 mii spectatori cari nu iartă nimic, nici la antrenamente şi cu atât mai puţin la jocuri serioase, cum a avut pretenţia de a fi cel de eri.

Să trecem în revistă părerile ce le emit anonimii din marea massă? N'ar avea rost. După cum n'au rost însăşi aceste păreri, contradictorii dela individ la individ şi unanime când un echipier a făcut o greşală sau acelaş echipier a reuşit un lucru frumos. Ca de pildă un shot tare. Sau un giumbuşluc.

— Să intre numaidecât Dobai!... am auzit strigându-se când Gruin a greşit o centrare.

Şi imediat:

— Bravo Gruin! Ce talent are băiatul ăsta! la aceiaşi vecini de bancă, atunci când minuscula aripă timişoreană a tras un shot surprinzător.

După cum vedeţi, părerile anonime nu pot fi luate în seamă. Ele sunt o manifestare de moment care se modulează apoi, când matchul este cântărit în ansamblu. Şi aproape toţi o fac aceasta. După match — cine merge ca noi, cu tramvaiul, o ştie... — veţi auzi păreri foarte interesante şi opinii judicioase, foarte aproape de realitate.

Aşa dar, părerile anonime nu trebuie să indispună pe cunoscători. Ele sunt o expresie a unei senzaţii de moment.

In general însă, peste aceste interesante sau ridicole apostrofări, peste contradicţiile de clipă la clipă, un fapt rămâne şi e unanim constatat: Toată lumea vrea ca echipa naţională să fie bună ;acolo unde se duce, să reprezinte cu demnitate

SEPI

culorile naţionale. Şi, mai ales, să câştige. In cazul nostru, să câştige Cupa Balcanică.

O atmosferă de vrajbă care este deplasată

Foarte bine, veţi spune. Şi foarte frumos.

Intr'adevăr, e frumos.

Dar nu e frumos altceva. Nu e frumoasă atmosfera care se creiază, atmosfera de vrajbă, de ură aproape, ce naşte din ciocnirea — paradoxal, nu? — acestor interese identice: eforturile pentru alcătuirea celui mai bun unsprezece.

Vom lua o pildă. Iată, confratele nostru d. N. Grămătic, pseudonimul cu care semnează savuroase cronici sportive marele nostru romancier Camil Petrescu, a scris deunăzi un articol, în care tuna şi fulgera.

D. Camil Petrescu este Grămătic de numai vreo trei ani. Ceiace, evident, nu e prea puţin. Pentru un om cu bun simţ şi cu setea de informare ca d. Camil Petrescu, pentru un om care în aceşti trei ani a urmărit în deaproape, ca cel mai fecund federal sau ca cel mai conştiincios cronicar sportiv, orice manifestare footballistă, aceşti trei ani înseamnă mult. Dar nu destul de mult. Şi în orice caz nu atât de mult încât să nu vadă în cele ce vedo, decât ceace într'adevăr vede. Nu şi cele ce se şoptesc.

D. Grămătic tuna şi fulgera într'un recent articol care se ocupa de finala cupei Românici. In care C. F. R. învingea Ripensia.

Cine a fost la match ştie cum a pierdut Ripensia. A prezentat o echipă găunoasă prin care Georgescu — şi numai Georgescu — a găsit mereu loc. Şi a învins C. F. R. Cum? Cu 6—5 şi după prelungiri.

D. Grămătic, o ştie foarte bine, a fost totdeauna un admirator al Ripensiei, ca orice om căreia îi place acest sport.

Finala Cupei Românici prezenta însă — de astădată — o Ripensie care cuprindea jucători selecţionabili. Or d. Camil Petrescu e convins—iată unde nu vede ceiace vede, ci crede ceiace se şopteşte — că toată federaţia şi «anume parte din presă» (cu evidente aluzii la adresa noastră) vrea cu totdinadinsul ca echipa naţională să fie formată din ripensişti.

Deaceia, comentând rezultatul finalei cupei, d. Grămătic constată:

a) că înaintarea Ripensiei a fost o cârpă, în timp ce toţi atacanţii C. F. R.-ului au fost maeştri.

b) că, nici să nu se mai gândească cineva la ripensişti în echipa naţională.

c) Că rănirea lui Pavlovici nu e exclus să fie un cântec. Ceva, aşa, aranjat, cu nu cumva timişoreanul să se compromită în jocurile de trial.

Respectăm d-lui Grămătic vederile d-sale în ce priveşte cele două înaintări. (Deşi noi am văzut la finală că înaintarea Ripensiei a suplinit întreaga echipă. Că cei cinci timişoreni au valorat cât întreaga echipă învingătoare).

Unde însă nu-l putem înţelege este în ce-l priveşte pe Pavlovici.

Sezonul acesta ni l-a prezentat pe Pavlovici mai mult ca odată. Ni l-a prezentat de atâtea ori încât numai poate exista dubiu asupra valorii

Am afirmat noi cândva că Pavlovici este cel mai bun portar produs de footballul românesc. Mai apoi, cu fiecare joc pubilc al portarului timişorean, convingerea ne-a fost întărită. E un jucător pentru care plasamentul şi oportunitatea în oricare acţiune, îi sunt atât de perfecte, încât nici nu se remarcă. Pavlovici apără câteodată un shot foarte greu cu atâta de multă price. pere,cu atâta de multă preciziune, cu atâta sânge rece — efectul clasei — încât unii nici nu observă că a făcut un lucru extraordinar.

Aplaudă, dacă aplaudă, ca pe ceva firesc. Normal. Cum era să n'o apere ?...

Or, spune acum d. Grămatic, rănirea lui Pavlovici ar putea fi neserioasă. Să fim atenţi. Să nu fie o nouă lucrătură a federaţiei şi a celor cu anume interese.

Nu ştim încă. E probabil că Pavlovici nu se va putea restabili. Rănirea lui a fost foarte serioasă. Din păcate. Căci nimeni nu ne poate face să credem că vom găsi un înlocuitor de valoarea lui Pavlovici şi nimeni nu ne va scoate din cap convingerea că, dacă-l aveam pe Pavlovici la Sofia, şansele noastre erau mult mai mari.

Jocul a fost de factură slabă

Echipa noastră n'a avut omogenitate

Am ţinut să dăm această pildă — care are foarte multă legătură cu cronica de faţă — pentru că, repetăm, d. Grămătic reprezintă o opinie ce poate fi ţinută în seamă. Opinia unui om de mult bun simţ şi un minunat autodidact în materie de football.

Noi, nu suntem autodidacţi. Noi ne-am format bruma de competinţă pe care ne-o presupunem în mulţi ani de practică a acestui sport, în mulţi ani de vieţuire în mediul footballistic.

De aceia, poate, vedem altfel de cât d-sa şi decât mulţi, foarte mulţi spectatori, un match de football, jocul de football.

Bunăoară, eri. Nu ştim cum a văut d. Grămătic jocul. Ştim însă cum l-a văzut o parte din public: Magnific, înălţător, splendid, rarisim. Dece ? Pentru că echipa României a câştigat, cu 5-1.

Vom pune acum o întrebare: Işi închipue cineva că repetând jocul de eri echipa României va câştiga Cupa balcanică? Sau, ce spunem, crede cineva că ne vom putea plasa măcar în locul al doilea ?

Noi nu. Căci noi am văzut un joc slab, de slabă factură, lipsit de orizont, lipsit de tactică, lipsit de acea ambianţă, de acel echilibru între compartimente şi jucători, cari garantează performanţele mari.

E adevărat. Şi o stim. Nu echipa de eri se va deplasa la Balcaniadă.

Dar trebue totuşi să relevăm un fapt care—se pare—nu e încă înţeles la noi. Şi care va fi ignorat şi la alcătuirea veritabilei echipe naţionale.

O echipă bună este aceia care reuneşte elemente aproape egale. Cu temperamente cari să se asemene, să se îmbine, o echipă care, în general, să dea o ambianţă.

Să dăm exemple? Iată Venusul. Nu are jucători, individual priviţi (şi cu unele excepţii..) cari să dea impresia unor aşi. E un as Costel, e un as Bărbulescu, e un as Vogel, e un as Volodea?.. Nu. Dar toţi, mai bine spus, tutulor li s'a grefat un temperament. Acelaş. Fugos, războinic, vijelios. Şi Venus este o echipă mare. Adică de mari posibilităţi.

Alt exemplu? C. F. R-ul o echipă în care jucătorii se apropie foarte mult ca valoare şi temperament — este o echipă de mari posibilităţi. Şi. însfârşit, un exemplu în strânsă legătură cu cazul ce ne preocupă.

Dumineca trecută, o selecţionată despre care se poate spune că a fost aproape echipa naţională, care ne va reprezenta la Sofia, a făcut 3-3 cu Admira.

Patru zile mai târziu, la Cluj, o altă selecţionată, mai puţin pretenţioasă, aceia a ligii de nord, învingea pe aceiaşi Admira cu 4—1. Faptul a provocat senzaţie. Senzaţie şi stupoare. Dar explicaţia e simplă. La Bucureşti Admira a întâlnit o echipă în care ambianţa n'a fost reuşită; iar la Cluj, un adversar cu 11 jucători care-şi complectează jocul, greşala unuia este reparată de efortul altuia şi, firesţe, vice-versa.

*

Eri, după cum spuneam, jocul a lăsat de dorit. (Părerea noastră..)

Iată, vom trece în revistă pe com-

BODOLA

ponenţii echipei noastre şi le vom scoate în relief caracteristicile jocului. Veţi vedea la ce concluzii vom ajunge.

CREŢEANU. Un portar puternic (e o condiţiune ce ar trebui cerută oricărui portar pentru a fi bun), cu un reflex minunat, cu desvoltat simţ al plasamentului şi cu destulă decizie. Dar cu un defect. Nu ştie să iasă din poartă. Iar când ese, o face sau prea devreme sau prea târziu.

Iar în faţa lui Creţeanu, doi fundaşi cu un joc foarte variat. Şi cu mult rafinament. Atât ALBU cât şi SUCITULESCU, au o tehnică pe care n'o ating mulţi fundaşi.

Vrasăzică o nepotrivire în apărarea imediată.

In linia de mijloc, foarte multă potrivire între Munteanu şi Iuhasz. Ambii energici, aproape impenetrabili, în defensivă. Adversarul reuşeşte poate să-l treacă cu un dribling. Dar sunt opriţi de corpul — zid — pe care i-l vor opune cei doi halfi

Dar pe stânga? Un FEUREŞTEIN, subtil, technic şi delicat. Care la C. A. O. va integra pe un KRAUSZ cu aceleaşi caracteristici.

Dar în echipa naţională?

Sau pe un CUEDAN cu aceleaşi caracteristici.

Aşadar încă o nepotrivire, încă un flagrant contrast într'un singur compartiment.

Iar înaintarea? Pe o aripă, GEORGESCU, Tumultuos, rapid, foarte simplist. Un pas înainte, o cursă cu adversarul pe care-l va întrece mulţumită iuţelii sale extraordinare şi o centrare. Aproape în acelaş loc. Simplu, adesea eficace, dar deloc nepotrivită cu jocul tripletei, atât de variată, de complexă, găsind pe un BODOLA la interstânga, pentruca o clipă mai târziu să-l remarcăm la inter dreapta. Sau pe un COVACI, acoperind într'o singură cursă acelaş traect depe dreapta pe stânga.

Iar dincolo pe stânga, pe CAPUŞAN şi GRUIN. Primul, foarte merituos, dar la fel de simplist. Secundul, mai variat, dar mai nesigur.

Dealtfel, în chiar alcătuirea tripletei găsim o rotiţă care desfiinţează angrenajul: SEPI. Nepotrivit cu Bodola şi Covaci (sau Schwartz). Preferând acţiuni singulare la centru sau sporadice combinaţii cu aripile.

In concluzie, deci, iată de ce echipa de eri nu putea produce un joc mai bun.

E probabil că Pavlovici nu va putea fi întrebuinţat la Balcaniadă. Şi atunci merită Creţeanu. Sau Sepci care prezintă avantajul rutinei.

Nu vedem, iarăşi, contracandidaţi oricăruia dintre fundaşi.

Dar ne frământă încă componenţa liniei intermediare. Evident că Iuhasz n'are mai bun. Şi nu va avea mai bun în nici un adversar balcanic.

Dar halfii de margine. Pe dreapta, doi candidaţi: Munteanu şi Vintilă.

După noi, mult mai bun şi mai indicat este Munteanu. In primul rând că se potriveşte lui Iuhasz. Şi apoi, da că nu-l întrece pe Vintilă în jocul defensiv, îi este superior în ofensivă.

Dar pe stânga? Poate Cuedan, poate chinezistul Demetrovici.

Inaintarea cea mai bună ar fi după noi: Dobai — Schwartz — Bodola — Covaci — Bindea, pentru matchul cu Jugoslavia.

Şi: Dobai, Bodola, Ciolac, Sepi, Georgescu, pentru matchul cu Bulgaria.

*

Şi acum, o concluzie generală: Nu avem şanse la Balcaniadă decât prezentând o echipă omogenă, în toate senzurile şi sub toate raporturile, o echipă de jucători foarte apropiaţi ca valoare.

Vrem ca echipa naţională să fie autentic românească? Să nu ne încurcăm în socoteli. Să nu amestecăm temperamentele. Jucători români cei mai buni.

Şi avem şanse. In orice caz mai multe decât prezentând un mozaic de caracteristici sau, să spunem aşa, un «probar» de jucători...

SCHWARTZ

Cum a decurs jocul

Şi acum — cam târziu, nu? — să spunem ce a fost — reportericeşte — matchul de eri.

Au intrat pe teren, în faţa a 12 mii spectatori şi la fluerul d-lui Ceaureanu, următoarele formaţii:

ROMANIA: Creţeanu, Sucitulescu, Albu, Munteanu, Iuhasz, Feuerstein, Georgescu, Covaci, Sepi, Bodola, Căpuşan.

R. C. STRASSBOURG: Papas, Hummell, Veillard, Halter, Tchaden, Pasolach, Haiter, Satler, Rohr Henserer, Hartong.

Incepe jocul şi o surpriză: Oaspeţii desfăşoară o activitate de cea mai aleasă calitate. Combinaţii perfect ticluite şi o technică individuală rafinată.

Jocul se menţine în superioritatea teritorială a francezilor timp de peste 10 minute. Românii joacă slab, dezorganizaţi.

In minutul 13, Covaci lovit pare-se, cedează locul său lui Schwartz.

Apărările — ambele — se evidenţiază, împiedecând goalurile.

In minutul 20, Rohr, după două driblinguri foarte reuşite, marchează dela 16 m. cu un shot fulgerător.

Mijlocaşii noştri nu se văd. In schimb halfii adverşi acopăr tot terenul. Căpuşan, mereu deschis de Bodola, centrează sistematic în acelaş stil şi în acelaş loc.

In minutul 29, Schwartz, care este în bună formă, deschide lui Georgescu, primeşte înapoi şi marchează foarte frumos egalând.

După trei minute, un nou schimb Schwartz-Georgescu, o nouă centrare şi Bodola ridică scorul. Oaspeţii acuză offside.

In minutul 40, Schwartz combină cu Sepi, acesta trece precis printre fundaşi lui Bodola şi scorul e 3—1.

Iar după un minut, Sepi se războeşte cu vreo trei adversari, se debarasează de ei şi marchează din nou.

Aşadar 4—1, scor cu care se încheie prima parte a jocului.

După pauză, echipa apare remaniată cu două aripi noui, Bindea şi Gruin.

România domină mai consistent dar marchează mai puţin. Un singur punct pe care-l realizează Sepi după o admirabilă combinaţie Bindea-Schwartz. (Minutul 23).

R. C. Strassbourg practică un football de clasă

Oaspeţii au fost enervaţi de scor. Şi noi îi înţelegem. După faze, după felul cum s'a prezentat jocul, meritau un scor mult mai redus

In altă ordine de idei, vizita lui R. C. Strassbourg a însemnat o plăcută surpriză. Un joc de o avansată alură technică şi tactică. Şi — paradoxal—atletic în acelaş timp. Joc latin? Nu prea. Mai mult vienez. Cei cari au văzut pe germani susţin, că R. C. Strassbourg practică un football foarte apropiat de cel al jucătorilor celui de al treilea imperiu.

In general, oaspeţii au făcut o impresie excelentă.

Şi nu vedem şanse Unirei Tricolor şi Venusului în matchurile pe care le vor susţine Marţi şi Miercuri cu această echipă technică. Technică, atletică şi.. nervoasă.

ION VORNIC

Braşovia a câştigat Cupa Restauraţiei

BRAŞOV, 9 (Prin telefon). — Astăzi s'a disputat finala Cupei Restauraţiei între Braşovia şi Victoria.

Braşovia şi-a adjudecat din nou trofeul, învingând cu 2—0 (0—0). Ambele puncte au fost marcate de Sika.

Exodul jucătorilor jugoslavi în Franţa

BELGRAD 9 (Rador). — De mult timp se svonise că jucătorii internaţionali de football sârbi, Glichovitch (B. S. K.), Tomachevitch (B. A. S. K.) şi Lechner (Slavia), vor părăsi Jugoslavia pentru a activa în rândurile clubului F. C. Sete.

După matchul pe care R. C. Strassburg l'a susţinut aici, se dă însă ca sigur că Glisovitch şi Lechner au semnat pentru acest club, şi că vor părăsi ţara imediat după dispatarea Cupei Balcanice.

Deasemeni jucătorul Petrak, de la B. A. S. K., a semnat pentru clubul A. S. Cannes

Germania conduce cu 2-1 în faţa Italiei

BERLIN 9 (Rador). — Pentru Cupa Davis a avut astăzi loc aici matchul internaţional de tennis, dintre Germania şi Italia, proba de dublu.

Perechea germană Denker-Von Cramm a reuşit să învingă cuplul italian Tarroni-Quintavalla cu scorul de 4—6; 6—3; 2—6; 6—3; 6—1.

Matchul a fost extrem de disputat şi a durat peste două ore.

In urma acestei victorii Germania conduce cu 2—1 în faţa Italiei.

Pregătiri pentru Balcaniadă

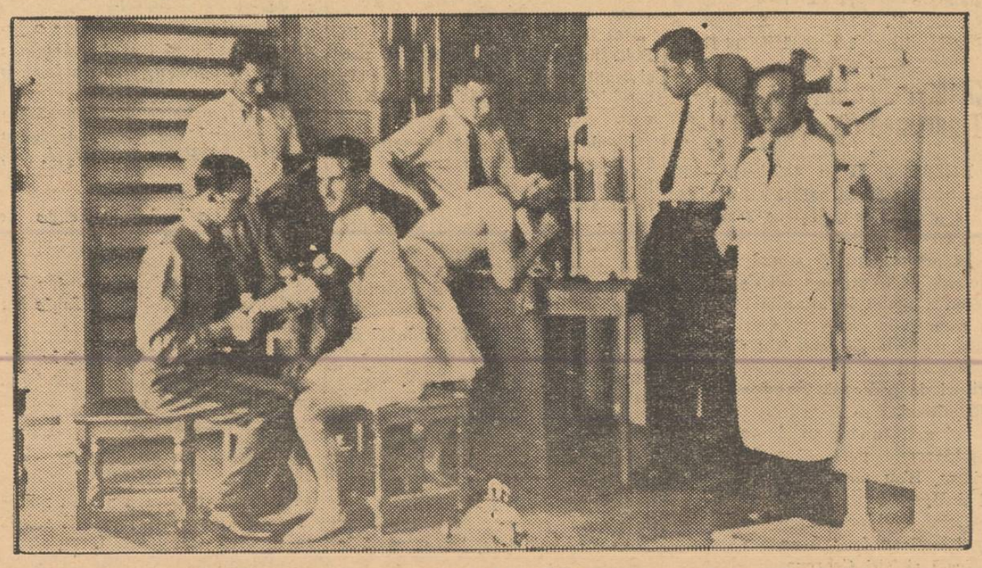

O comisie de medici examinează la O. N. E. F. pe probabilii selecţionaţi

„Două zile de odihnă vor folosi mult echipei noastre"

ne-a declarat Pepi Blum, faimosul antrenor al francezilor

Eri am putut stat de vorbă cu jucătorii echipei franceze Racing Strassbourg.

I-am găsit în hallul hotelului Paris, în jurul antrenorului lor Pepi Blum.

Despre Pepi Blum e cazul să spunem câteva cuvinte. Antrenorul lui R. C. Strassbourg e un internaţional austriac, care a jucat de 60 de ori fundaş în echipa Austriei. A fost pivotul echipei First Viena.

Jucătorii francezi nu s'au arătat deloc afectaţi de înfrângerea suferită eri. Ei o consideră ca o urmare firească a oboselii voiajului şi o atribue în cea mai mare parte căldurii, care nu le convine deloc.

Intervenind în discuţie, Pepi Blum ne-a spus :

— Băeţii nu s'au împăcat deloc cu căldura tropicală de eri. Şi apoi, nu trebue să uitaţi că ne-a învins echipa României, în faţa căreia a cedat acum 2—3 ani şi naţionala Franţei. In ceeace priveşte celelalte matchuri, sunt foarte liniştit. Două zile de odihnă vor prinde de minune băeţilor mei. Şi apoi, o echipă de club, oricâ de bună ar fi ea, nu se poate compara cu echipa naţională».

C. Dem.

BOSTON LIPSCANI 19 -colţ victoriei-
POSTAVARIA preferată de SPORTIVI